

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Czeglédy Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Czeglédy Csaba ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek, a Mayer & Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Mayer Erika ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. január 13. napján meghozott, 65.P.25.639/2013/4. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

A 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett „...” címmel megjelent cikkel azonos helyen, betűszedéssel az ítélet jogerőre emelkedését követően számított 8 napon belül tegye közzé az alábbi közleményt, míg a közlemény az interneten elérhető, egy linkkel a főoldalon utalva az eredeti cikkekre, s a főoldalra minimum 3 napig: „Helyreigazítás: Lapunk ...-i számában „...” címmel megjelent írásunkban megalapozatlanul híreszteltük, hogy homályos üzleti körök dollármilliókkal hizlalják a ...-t vezető felperes neveet, továbbá, hogy felperes neveet önálló baloldali-liberális tömbje építésében ... által létrehozott alapítvány segíti, különböző megbízásokkal, munkákkal.”

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 forint + áfa perköltséget.

A 36.000 forint kereseti illetéket pedig a Magyar Állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. és 14. számú állásfoglalásait.

Elsősorban arra tért ki, hogy a felperes tartalmilag és formailag megfelelő helyreigazítási kérelmet juttatott el az alpereshez. Nem volt kötelezettsége arra, hogy keresetlevelében az általa valótlannak ítélt közlésekkel szemben, a való tényeket is megjelölje.

Megítélése szerint az I. rendű alperes felelősséggel tartozik azért, ha a tudósításában szereplő sajtótájékoztatón a szóvivő nyilatkozatát úgy támasztja alá, hogy egy hetilap cikkére is utal. Az alperes a perben nem tudta igazolni, hogy a per tárgyát képező írás bevezetőben sérelmezett kijelentések valóságok. A „homályos üzleti körök” kifejezést vélekedésként értékelte, de a szöveg egészére figyelemmel valótlan közlésként helyreigazítást rendelt el. A „dollármilliókkal való támogatás” kizárólag való tényekből történő következtetésként fogalmazható meg a sajtószóvivő részéről. A rendelkezésre álló iratanyag alapján azonban arra következtetett, hogy nem lehetett eredménnyel bizonyítani azt, miszerint a felperes cégének dollármilliós bevétele származna a ...el kötött szerződéseiből vagy más forrásokból. Az okirati bizonyítékok a cikkbeli pénzeszközök mértékét, és forrását sem támasztották alá. A felperes, mint egy politikai formáció vezetője a homályos üzleti körökre való utalást is alappal sérelmezhetette. Az Alkotmánybíróság határozatát idézve rámutatott, hogy fontos érdek a közügyek szabad megvitatása, de a bírálathoz nem vonatkozhatnak tények meghamisítására, és valótlan tényekből levont okszerűtlen következtetésekre.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. és II. rendű alperesek nyújtottak be fellebbezést, melyben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását.

Álláspontjuk szerint a sajtó-helyreigazítással érintett személynek úgy kell megfogalmaznia a kérelmét, hogy abból egyértelműen kiderüljön, a közlés mely tényállítása valótlan, megalapozatlan, illetőleg mely közlés tüntet fel való tényeket hamis színben. A sajtó-helyreigazítási keresetben a marasztalás iránti kérelem a felperes által megfogalmazott szövegre vonatkozik, ezért ha a bíróság a kereseti kérelemtől eltérő szövegű helyreigazítás közzétételében marasztalja az alperest, az a kereseti kérelmen való túlterjeszkedést jelenti.

Megállapítható, hogy a sérelmezett írás túlnyomórészt ..., kisebb részt pedig ... által elmondottakat közli, és a közvélemény számára érthetővé tétel céljából, korábban más médiumokban megjelentekre is utal. A sajtótájékoztatóról való tudósítás során nem tettek mást, mint a szóvivő nyilatkozatának idézett közvetítését végezték a nyilvánosság felé. Utaltak arra, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatában is megjelenik a híresztelés problémaköre, és a bizonyítatlan állítások, véleménynyilvánítás és sajtószabadság alapján egyre kiterjedtebb védelemben részesül.

A felperes közszereplő, akinek személyével kapcsolatosan egy másik politikai párt szóvivője fogalmazott meg gondolatokat a sajtótájékoztatóján, amelyről az alperesek hírt adtak. Az írásban szereplő közlések egyrészt az elmondottak szó szerinti idézetét, másrészt a sajtótájékoztató előzményét képező ...ban megjelent információk ismertetését jelentették.

Az alperesek az újságírói szakma szabályai szerint eljárva, az ... Zrt. eredménykimutatásai, a felperes vagyonyilatkozatában foglaltak, illetve az ... Zrt. és az ... üzleti kapcsolatának tényéből vontak le következtetéseket. Ezekre támaszkodva a sajtótájékoztatón elhangzottakat nem lehet nyilvánvalóan alaptalan állításoknak minősíteni.

Álláspontjuk szerint, tarthatatlan az a jogértelmezési gyakorlat, amely egy sajtótájékoztatót vagy interjúban elhangzott állításokért közvetlenül felelősségre vonható személyt megelőzően, a sajtót a közlés valóságtartalmának ellenőrzésére kötelezi.

Nem értettek egyet az elsőfokú bíróság azon állásfoglalásával, hogy a sérelmezett kitétel tényállítást és nem véleményt tartalmaz. A homályos üzleti körök kifejezés egyértelműen véleményként értékelhető, és ezt nem lehet még a mondat másik részéhez kapcsolva sem ettől eltérően értékelni. A felperes által sérelmezett közlemény egy olyan közéleti, politikai vita során elhangzott véleményt és kételkedést tartalmaz, melyre mindkét fél kifejtette álláspontját. Ennek a közvéleményhez történő közvetítése az alperesek jogszabályban előírt kötelezettsége, mellyel szemben sajtó-helyreigazítás keretében nem vonhatók felelősségre.

Továbbra is sérelmezték a felperes azon eljárását, hogy az eredeti helyreigazítási kérelemben nem jelölték meg a valónak ítélt tényeket.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Álláspontja szerint a sajtó elsődleges feladata a közvélemény valóságnak megfelelő tájékoztatása, melynek az alperesi sérelmezett közlések nem tettek eleget.

Előadta, hogy az általa sérelmezett „dollármilliókkal hizlalják” fordulat az alperesek által hivatkozott ... cikkben nem szerepel. Valótlan az az állítás, miszerint a felperes tulajdonában álló cég dollármilliókhoz jutna a tanácsadói tevékenységből. Ennek a közlésnek a híresztelése a hatályos jogszabályok előírásai értelmében jogsértőnek minősül.

Nem fogadható el az az alperesi érvelés, hogy az I. rendű alperes csak a kötelezettségének tett eleget, amikor a ... szóvivőjének sajtótájékoztatójáról tudósított. Amennyiben az alperesek a szakma szabályai szerint járnak el, észlelték volna, hogy a ... tényfeltáró írásának tartalmától eltér a ... szóvivő által közölt tartalom. A sajtónak van kötelezettsége arra nézve, hogy az általa közöltek valóságtartalmát ellenőrizze. Álláspontja szerint a közérdek nem érvényesül arra nézve, hogy a sajtó minden kritika nélkül közölje egy politikus szóvivőként elmondott szavait.

Az alperesek nem voltak figyelemmel arra a tényre, hogy a felperes tulajdonában álló cégnek három főtevékenysége van, és a felperes osztalékjövödelme a cég ipari tevékenységből származik. Az elsőfokú eljárásban rendelkezésre álltak azok az okirati bizonyítékok, amelyek igazolták, hogy a felperesi osztalék nem érte el a dollármilliós szintet.

Téves az az alperesi nézet, mely szerint a sérelmezett közlések véleménynek, értékítéletnek vagy bírálatnak minősíthetők. Helyes volt az elsőfokú bíróságnak azon megállapítása, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak minősülnek.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A jogvita elbírálására irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlán tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlán, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

Elsősorban arra tér ki a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú döntés nem jelentett túlterjeszkedést a felperes kereseti kérelmén, mivel a PK 15. számú állásfoglalás szerint, a sajtó-helyreigazítási perben eljáró bíróság a helyreigazítás szövegét a kereset és az ellenkérelem korlátai között belátása szerint állapíthatja meg. A helyreigazítás szövegének szükségképpen tartalmaznia kell a jogsértő közlésnek teret adó sajtóorgánum megnevezését, a kifogásolt és jogsértőnek ítélt szövegrészt, és utalást arra, hogy ez a szöveg valótlán tartalmú, illetve a pontosan megjelölt való tény milyen módon került hamis színben feltüntetésre. Megjegyzi ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság, hogy a felperes helyreigazítási kérelme a fentieknek megfelelt és nem volt hiányosnak tekinthető, mivel a helyreigazítás szempontjából lényeges, általa valótlannak ítélt tényeket és, mint jogsértő magatartást a híresztelést is megjelölte. Arra nézve nincs kötelezettsége a felperesnek, hogy a jogsértő tartalommal szemben minden esetben a való tények közlését is kérje, különösen azért, mert a hivatkozott Smtv. 12. § (1) bekezdése ezt csak lehetőségként („követelheti”) tartja fent. Másrészt a gyakorlat azt igazolja, hogy számos esetben a való tények pontosan nem is jelölhetők meg, kizárólag a valótlán tények formális

tagadása lehetséges. A bírói gyakorlat ezért nem kívánja meg minden esetre a sajtó-helyreigazítási keresetekben a való tények megjelölését, illetve erre vonatkozó kereset előterjesztését.

A felperes által sérelmezett közlések lényegi tartalma az volt, hogy a felperes jelentős összegekkel gazdagodik olyan forrásokból, melyek háttere pontosan nem feltárható, másrészt a felperest az ismert külföldi üzletember által létrehozott alapítvány segíti megbízásaival.

Az elsőfokú bíróság ezen közléseket helyesen minősítette, és az ezekhez kötődő bizonyítás eredményét is megfelelően értékelte. Helyesen következtetett arra, hogy az alperes nem tudta igazolni a felperes által sérelmezett közlések valóságát, ezért a helyreigazítás elrendelésének helye volt.

A sajtó-helyreigazítás Smtv.-beli szabálya alapján a sajtót az általa közöltek miatt objektív felelősség terheli. Ez vonatkozik azon közlésekre is, amikor a sajtó híven közli más személy által tett nyilatkozatokat. Erre tekintettel a sajtó-helyreigazítás kötelezettsége alól nem mentesíti az alperest az a körülmény, hogy más személy által, egy sajtótájékoztatón elmondottakról tudósított. Éppen ezt a magatartást vonta szabályozási körébe az Smtv. 12. § (1) bekezdésének azon rendelkezése, mely szerint a híresztelés is alapot ad a helyreigazítás elrendelésére.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a II. rendű alperes köteles viselni a felperes másodfokú perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A másodfokú perköltség a felperesi jogi képviselőt, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíj.

A II. rendű alperes illetékmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési illetéket, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2014. július 8.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő